

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

z dnia 13 listopada 2012 r.

zmieniająca decyzję 2009/791/WE i decyzję wykonawczą 2009/1013/UE upoważniające, odpowiednio, Niemcy i Austrię do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

(2012/705/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 395 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Pismem zarejestrowanym przez Sekretariat Generalny Komisji w dniu 5 stycznia 2012 r. Niemcy zwróciły się o upoważnienie do dalszego stosowania środka, przyznanego uprzednio decyzją Rady 2009/791/WE z dnia 20 października 2009 r. upoważniającą Republikę Federalną Niemiec do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽²⁾, stanowiącego odstępstwo od przepisów dyrektywy 2006/112/WE dotyczących prawa do odliczenia.
- (2) Pismem zarejestrowanym przez Sekretariat Generalny Komisji w dniu 16 kwietnia 2012 r. Austria zwróciła się o upoważnienie do dalszego stosowania środka szczególnego, przyznanego uprzednio decyzją wykonawczą Rady 2009/1013/UE z dnia 22 grudnia 2009 r. upoważniającą Republikę Austrii do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽³⁾, stanowiącego odstępstwo od przepisów dyrektywy 2006/112/WE dotyczących prawa do odliczenia.
- (3) Zgodnie z art. 395 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2006/112/WE Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie pismem z dnia 4 kwietnia 2012 r. o wniosku złożonym przez Niemcy. Pismem z dnia 11 kwietnia 2012 r. Komisja zawiadomiła Niemcy, że posiada wszystkie informacje konieczne do rozpatrzenia wniosku.
- (4) Zgodnie z art. 395 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2006/112/WE Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie pismem z dnia 20 kwietnia 2012 r. o wniosku złożonym przez Austrię. Pismem z dnia 23 kwietnia 2012 r. Komisja zawiadomiła Austrię, że posiada wszystkie informacje konieczne w celu rozpatrzenia wniosku.

- (5) Przedmiotowy środek stanowiący odstępstwo i stosowany przez oba państwa członkowskie ma na celu całkowite wyłączenie z prawa do odliczenia podatku od wartości dodanej (VAT) nałożonego na towary i usługi wykorzystywane w ponad 90 % do celów prywatnych podatnika lub jego pracowników lub ogólnie do celów innych niż prowadzenie przedsiębiorstwa.
- (6) Środek stanowi odstępstwo od przepisów art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE regulujących prawo podatnika do odliczenia podatku VAT nałożonego na dostarczane mu towary i świadczone na jego rzecz usługi wykorzystywane na potrzeby opodatkowanych transakcji podatnika. Celem środka stanowiącego odstępstwo jest uproszczenie procedury naliczania i poboru VAT a więc także uchylania się i unikania płacenia podatku. Jedynie w nieznacznym stopniu wpływa on na kwotę podatku należnego na końcowym etapie konsumpcji.
- (7) Zgodnie z informacjami przekazanymi przez Niemcy i Austrię stan faktyczny i prawny, który stanowił uzasadnienie obecnego stosowania środka stanowiącego odstępstwo, nie uległ zmianie i nadal się utrzymuje. Niemcy i Austria powinny zatem uzyskać upoważnienie do stosowania w dalszym ciągu tego środka, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2015 r. w celu umożliwienia weryfikacji konieczności i skuteczności stosowania tego stanowiącego odstępstwo środka oraz będącego jego podstawą wskaźnika proporcji wykorzystania towarów i usług do celów prowadzenia przedsiębiorstwa i do celów innych niż jego prowadzenie.
- (8) Jeśli Niemcy i Austria uznają za konieczne dalsze przedłużenie środka po roku 2015 r., nie później niż dnia 31 marca 2015 r. powinny przedstawić Komisji sprawozdanie dotyczące stosowania środka stanowiącego odstępstwo, zawierające weryfikację stosowanego wskaźnika proporcji wraz z wnioskiem o przedłużenie w celu zapewnienia wystarczającej ilości czasu Komisji – na rozpatrzenie wniosku – oraz Radzie – na przyjęcie tego wniosku – w przypadku gdyby Komisja przedłożyła go Radzie.
- (9) W dniu 29 października 2004 r. Komisja przyjęła wniosek dotyczący dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 77/388/EWG, obecnie dyrektywę 2006/112/WE, obejmującą harmonizację kategorii wydatków, w odniesieniu do których mogą mieć zastosowanie wyjątki od prawa do odliczenia. Przewidziany w niniejszej decyzji środek stanowiący odstępstwo ma wygasnąć w dniu, w którym państwa członkowskie będą miały obowiązek lub możliwość stosować przepisy określone w takiej dyrektywie zmieniającej przyjętej przez Radę po wejściu w życie niniejszej decyzji, o ile dzień ten będzie wcześniejszy w stosunku do daty wygaśnięcia przewidzianej w niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 283 z 30.10.2009, s. 55.

⁽³⁾ Dz.U. L 348 z 29.12.2009, s. 21.

- (10) Odstępstwo będzie miało jedynie nieistotny wpływ na ogólną kwotę podatku pobieranego w końcowym etapie konsumpcji i nie wpłynie negatywnie na zasoby własne Unii z tytułu podatku od wartości dodanej.
- (11) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2009/791/WE i decyzję wykonawczą 2009/1013/UE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Artykuły 1 i 2 decyzji 2009/791/WE otrzymują brzmienie:

„Artykuł 1

W drodze odstępstwa od art. 168 i art. 168a dyrektywy 2006/112/WE upoważnia się Niemcy do wyłączenia z prawa do odliczenia podatku VAT nałożonego na towary i usługi wykorzystywane w ponad 90 % do celów prywatnych podatnika lub jego pracowników lub ogólnie do celów innych niż prowadzenie przedsiębiorstwa.

Artykuł 2

1. Niniejsza decyzja wygasa w dniu, od którego państwa członkowskie stosują lub mogą stosować unijne przepisy regulujące ograniczenia prawa podatnika do odliczenia przyjęte przez Radę po wejściu w życie niniejszej decyzji lub w dniu 31 grudnia 2015 r., w zależności od tego, która z tych dat będzie wcześniejsza.

2. Ewentualny wniosek o przedłużenie środka określonego w niniejszej decyzji zostaje przedłożony Komisji do dnia 31 marca 2015 r.

Do tego wniosku załącza się sprawozdanie obejmujące weryfikację stosowanego wskaźnika proporcji dotyczącego prawa do odliczenia VAT na podstawie niniejszej decyzji.”.

Artykuł 2

Artykuły 1 i 2 decyzji wykonawczej 2009/1013/UE otrzymują brzmienie:

„Artykuł 1

W drodze odstępstwa od art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE upoważnia się Austrię do wyłączenia z prawa do odliczenia podatku VAT nałożonego na towary i usługi wykorzystywane w ponad 90 % do celów prywatnych podatnika lub jego pracowników lub ogólnie do celów innych niż prowadzenie przedsiębiorstwa.

Artykuł 2

1. Niniejsza decyzja wygasa w dniu, od którego państwa członkowskie stosują lub mogą stosować unijne przepisy regulujące ograniczenia prawa podatnika do odliczenia przyjęte przez Radę po wejściu w życie niniejszej decyzji, lub w dniu 31 grudnia 2015 r., w zależności od tego, która z tych dat będzie wcześniejsza.

2. Ewentualny wniosek o przedłużenie środka określonego w niniejszej decyzji przedkłada się Komisji do dnia 31 marca 2015 r.

Do tego wniosku załącza się sprawozdanie obejmujące weryfikację stosowanego wskaźnika proporcji dotyczącego prawa do odliczenia VAT na podstawie niniejszej decyzji.”.

Artykuł 3

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2013 r.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Federalnej Niemiec oraz do Republiki Austrii.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 listopada 2012 r.

W imieniu Rady

V. SHIARLY

Przewodniczący